

Θ Ε Α Τ Ρ Ο Ν

Θέατρον Συντάγματος: «Σία κι' ἀράξαμε» ἢ «Θάλασσα! θάλασσα!» ὄπερέττα εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Πολ. Δημητρακοπούλου καὶ Στ. Γρανίτσα, μουσικὴ Θεοφρ. Γ. Σακελλαρίδου.

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ παιχθῆ δὲ καὶ πάλιν, οἱ συγγραφεῖς ὑπεχρεώθησαν νὰ τὴν τροποποιήσουν καὶ νὰ τῆς ἀλλάξουν τὸν τίτλον. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν νέαν μορφήν, δὲν ἐπέτυχε περισσότερον. Φυσικὰ εἰς μίαν ὄπερέτταν τὸ πᾶν εἶνε ἢ μουσικὴ. Δυστυχῶς ἡ μουσικὴ τοῦ κ. Σακελλαρίδου, ναὶ μὲν ὀρθογραμμμένη καὶ τεχνικὴ, δὲν εἶχεν ὅμως οὔτε μεγάλην ἔμπνευσιν οὔτε ἰδιαίτερον χρῶμα. Ἦρεσεν ἐδῶ

κ' ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ὠμίλησεν εἰς τὴν ψυχὴν, δὲν ἐνθουσίασε, δὲν ἔγινε δημοφιλής.

Τὸ θέμα τῆς κωμωδίας ἐπιτυχημένον, καὶ ἡ πρώτη ἰδέα καλὴ: Νὰ σατυρισθῆ ἓνας χερσαῖος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως ὄχι ἀνταξία τῆς ἰδέας. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκηναὶ εὐφρεῖς· τὸ σύνολον ἐλαττωματικόν. Ἐν γένει ἡ πρώτη ἑλληνικὴ ὄπερέττα δὲν ἐσημείωσε τὴν ἐπιτυχίαν ποὺ ἐπεριμέναμεν, ἐπαίχθη δὲ καὶ μετριώτατα ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ Συντάγματος, ὁποῖος, ἐκτὸς τῆς κυρίας Νίκα καὶ τοῦ κ. Πλαῖσα, δὲν εἶχεν ἄλλους ἠθοποιούς ὄπερέττας.